

- 1) Nedslagning af alle angrebne dyr,
- 2) Nedslagning i forbindelse med vaccination,
- 3) Opretholdelse af fuldstændig immunitet af samtlige besætninger ved hjælp af vaccination og
- 4) Vaccination i zoner omkring ejendomme, hvor der forekommer mund- og klovesyge.

Rådet for den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation (OEEC) har derhos vedtaget at udtale, at det anser omgående foranstaltninger på dette område for påkrævede.

Efter de her i landet indvundne erfaringer har regeringen ment det mest hensigtsmæssigt, at bekæmpelsen af mund- og klovesygen herhjemme tilrettelægges i overensstemmelse med den i resolutionens pkt. 4 nævnte metode, altså vaccination omkring de smittede ejendomme, i forbindelse med passende veterinærpolitimæssige foranstaltninger.

De i stk. 1—2 nævnte områder vil normalt udgøre den zone, hvori vaccination efter de nævnte synspunkter altid bør foretages.

Disse og følgende bestemmelser har fået form som en bemyndigelse til landbrugsministeren, dels fordi deres gennemførelse afhænger af tilstedeværelsen af de nødvendige beholdninger af vaccine, dels fordi forholdene i praksis kan være så forskelligartede, at fastsættelsen af en ufravigelig regel ikke på forhånd er mulig.

Stk. 3. Bestemmelsen har til formål at støtte det frivillige arbejde i mejerikredsene ved gennemførelse af vaccination.

Stk. 4. Udbrud af mund- og klovesyge i den nærmeste omegn af eksportmarkeder og samlestalde må nødvendigvis medføre lukning af disse, hvilket får store konsekvenser for omsætningen af dyr i almindelighed og især for eksporten. Man har derfor fundet det nødvendigt at skabe mulighed for en tvangsmæssig vaccination rundt om eksportmarkeder og samlestalde, når disses ledelser eller de lokale landbrugsorganisationer anmoder herom.

Stk. 5. Selv om man ikke for tiden anser de såkaldte zonevaccinationer for et egnet middel til bekæmpelse af mund- og klovesyge, bør der være hjemmel til i ekstraordinære situationer at gennemføre en sådan vaccination.

### Til § 3.

Da vaccinationen skal anvendes i forbindelse med veterinærpolitimæssige foranstaltninger, og da det er hensigten at lempe disse betydeligt i vaccinerede områder, er det nødvendigt at forhindre, at uvaccinerede dyr føres ind i sådanne områder.

### Til § 4.

Stk. 2. Det skønnes ikke rimeligt, at kreaturere, som modsætter sig påbud om vaccination, skal kunne nyde godt af de gældende bestemmelser om ydelse af en bilighedserstatning for tab som følge af afspærringsforanstaltninger.

Stk. 3. Bestemmelsen tilsigter at fjerne enhver tvivl om, at mejerier, der har vedtaget kollektiv vaccination, er berettiget til at afvise modtagelse af mælk fra leverandører, der modsætter sig påbudt vaccination.

### Til § 5.

Stk. 1. Vaccination af besætninger i området umiddelbart omkring en smittet ejendom er i den grad til fordel for kreaturjerne selv, at der næppe er grund til, at det offentlige deltager i afholdelsen af udgifterne hertil. Såfremt det offentlige ville afholde en del af udgifterne, kan dette indebære en uheldig opfordring til landmændene til at undlade frivillig vaccination. I lighed med andre former for sygdomsbekæmpelse har man ment, at mejerikredsen er det naturlige område for organisation af bekæmpelsen af mund- og klovesyge, således at udgifterne til vaccinationen afholdes af vedkommende mejeri, men senere eventuelt kan fordeles på leverandørerne.

Hvor der er vedtaget kollektiv vaccination i en mejerikreds, vil leverandørerne formentlig uden særlig lovhjæmmel være pligtige at efterkomme påbudet og afholde udgifterne, men bestemmelsen har dog selvstændig betydning forsåvidt angår kreaturere, hvis besætninger henstår i en mejerikreds, hvor der er vedtaget kollektiv vaccination, men som ikke er leverandører til vedkommende mejeri.

Stk. 2. Vaccinationer i omegnen af eksportmarkeder og samlestalde foretages udelukkende i disse virksomheders egen interesse, og det findes derfor rimeligt, at de også selv afholder udgifterne dertil.

Såfremt det offentlige påbyder vaccina-